

træffe det rette paa det Punkt, thi det er ganske rigtigt, som den højtærede Minister sagde, det er Administrationen, der faar med denne Sag at bestille. Derimod undrede det mig noget, at den højtærede Minister udtalte Tvivl om, hvorvidt Administrationen kunde magte den Opgave. Forholdet er saaledes blevet dette ejendommelige, at det er mig, der har Tillid til Administrationen med Hensyn til at faa udrettet det Stykke Arbejde, medens den højtærede Minister mangler denne Tillid. Jeg tror alligevel, jeg har Ret til at tro, at det vil være let at fastsætte i hvert enkelt Tilfælde, hvad disse Emolumenter ere værd efter Prisen paa paagældende Vare fra hvert enkelt Sted. Man behøver kun at henvende sig til praktiske Mænd paa Stedet for at faa at vide, hvad Værdien vil være eksempelvis af fri Bolig eller af fri Bolig og Jordlod eller lignende. Den højtærede Minister mente saa, at Daglønnen for Statsarbejdere maatte ikke overstige, men skulde holde Skridt med den Dagløn, som private Arbejdsgivere i den paagældende Egn gave. Dette er ogsaa indrømmet i dette Forslag til en vis Grad. De Lønningsregler, som gælder for Øjeblikket for de Arbejdere, hvorom her er Tale, ere netop bragte til Veje under Paavirkning af de stigende Konjunkturer, der have været i de senere Aar. Naar vi tage den Dagløn, som Arbejderne have for Øjeblikket, og fikserer den, er der i den Henseende taget Hensyn til Prisen paa Arbejdskraften paa paagældende Sted og formentlig ogsaa i tilstrækkelig Grad. Imidlertid anerkender jeg, at den højtærede Minister vil foretage Skridt, og det om ikke lang Tid, i Retning af at faa en Lønningsforbedring gennemført for i hvert Fald nogle af de Arbejdere, hvorom her er Tale, og jeg vil sige, at skal Virkningen af dette Forslags Fremkomst ikke blive nogen anden og ikke nogen større end det, at den højtærede Minister deraf tager Anledning til at foretage Skridt i saa Henseende, saa er Forslaget ikke forelagt omsonst. — Jeg skal dernæst henvende nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds. Det ærede Medlem kom til Slut ind paa, at Spørgsmaalet var først rejst af ham i Finansudvalget og bagefter rejst af os andre her i Tinget paa et særligt Lovforslag. Det ærede Medlem fandt, at vi havde taget forkert paa denne Sag; vi skulde have ladet det blive liggende til Behandling i Finansudvalget og søgt en Løsning af Spørgsmaalet paa Finansloven; og det

ærede Medlem tilføjede, at vi havde gjort Arbejderne en Bjørnetjeneste ved at bringe Sagen frem her i Tinget i et særligt Lovforslag, og at vi derfor ogsaa skulde have Ansvaret, hvis der ikke blev noget ud af denne Sag i indeværende Samling. Ja, jeg maa tilstaa, at det ærede Medlems Udtalelser i nogen Grad have forundret mig. Jeg kan ikke skønne, at det ærede Medlem har nogen som helst Grund til at tro, at hvis Sagen søgtes ordnet paa Finansloven, der da vilde komme noget Resultat ud deraf i denne Samling. Der er ikke den fjerneste Grund til at tro det. Hvis man fra alle Partiernes Side var gaaet ind paa en Løsning i Finansudvalget, saa var Sagen bleven den, at man sluttede sig til Forslaget i dette Ting, og naar saa Sagen kom til det andet Ting, og dette formentlig satte sig mod det og fastholdt sin Modstand, ved det ærede Medlem meget godt, hvorledes Stillingen vilde blive. Den vilde i Henhold til Nejteorien blive den, at da det var et nyt Spørgsmaal, Folketinget havde bragt ind, maatte det sluttelig stryges. Jeg synes, at ved at føre det ind paa Finansloven kunde man omtrent sige sig selv, at saa blev det ikke løst. Naar man derimod tager det op paa et særligt Forslag, er der snarere Mulighed for, at vi kunde faa Herrerne i det andet Ting til at behandle det, og at vi kunde faa deres Stilling hertil at vide. Jeg skal for øvrigt ogsaa bemærke til det ærede Medlem, at jeg naturligvis paaskønner, at han i alt væsentligt er enig med os, og at han og hans Partifæller ville støtte os i denne Sag, sætter jeg overordentlig stor Pris paa. Men jeg vil dog tillade mig ved Siden deraf at gøre opmærksom paa, at vi have en særlig Grund til at tage det op fra vor Side. Forholdet var simpelthen i Fjor det, at det ærede Medlem rejste Spørgsmaalet ved 3dje Behandling af Finansloven, og det Forslag, han forelagde, var af en saadan Beskaffenhed, at vi ikke kunde tiltræde det. Men Størsteparten af mine Partifæller maatte stemme derimod. Det ærede Medlem vil rimeligvis ogsaa kunne erindre, at man i Finansudvalget bad ham ikke stille dette Forslag. Det ærede Medlem fastholdt det dog og tvang derved mit Parti til at tage Stilling over for et Forslag, som de den Gang ikke gerne vilde tage Stilling over for; men de maatte alligevel stemme over det i den Skikkelse, hvori det forelaa. Man fandt det dog ikke tilstrækkeligt belyst til at kunne tage endelig Stilling dertil — det var Hovedindvendingen fra vor Side — men stemte imod det.